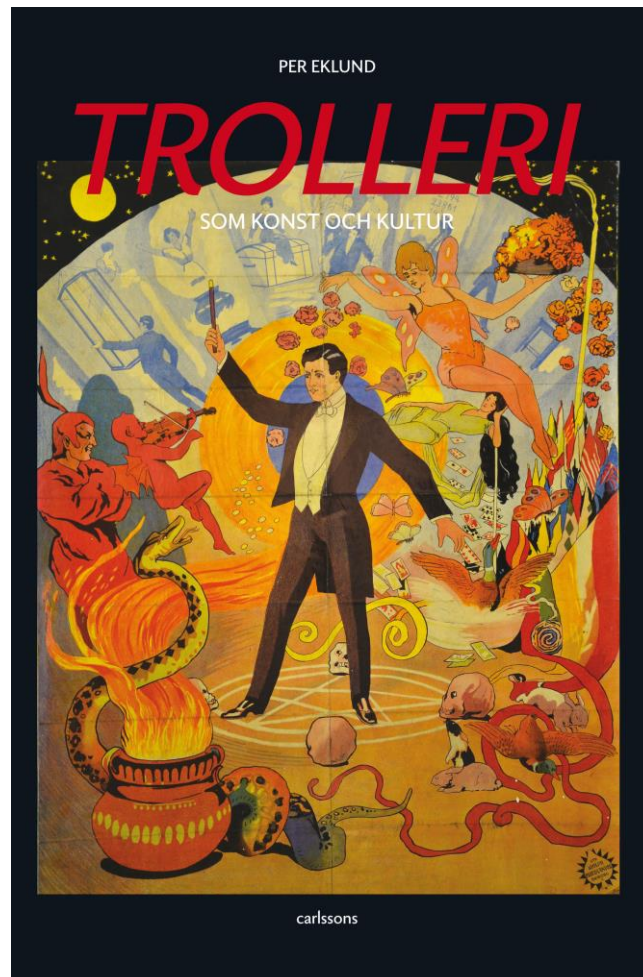

Tumtippen

Nr 77 – december 2016 MAGISKA BRÖDERNA Sveriges äldsta trolleriförening

Crillos comments

Omslagsbilden är från Per Eklunds bok *Trolleri som konst och kultur*. En bok jag varmt rekommenderar. Mer om boken i detta nummer.

Per Eklund recenserar Joe Laberos föreställning på Vasateatern i höstas och Dag Lofalk ger en introduction om vad CMR är, hur man avläser en persons muskelrörelser.

Tim Star skrev för 23 år sedan en mycket bra artikel om *Misdirection*. Den står sig. Ta tid att läsa den.

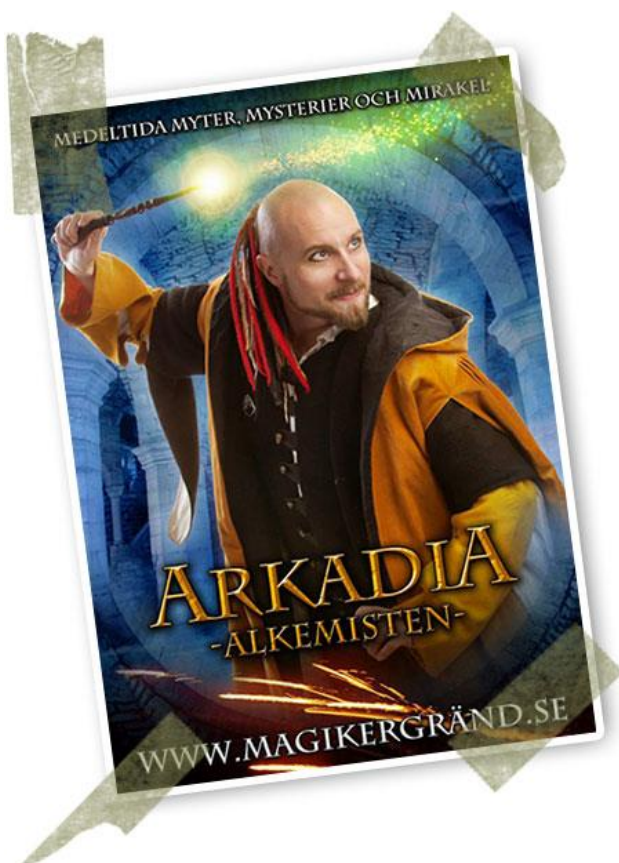
Reportaget om *Bizzare Magic Night* den 20 november är förstås med.

Som vanligt presenteras lite mer ingående tre trick. Ett av dessa bygger i sin tur på att du har tricket *Scotch and soda*. Det kan du köpa till medlemserbjudande av Pegani.

Det gångna trolleriåret har varit intensivt eftersom Magiska Bröderna fyllde 75 år. Bland annat har Rolf Isberg och jag haft 14 workshops i presentationstrolleri, nu senast på temat "*Jag och mitt trick*". Vi fortsätter med nya workshop med start igen den 19 januari. Du är välkommen. Till dess

God Jul och Gott Nytt

Crillo

Bizzarre Magic Night

Med Magiska Bröderna den 20 november

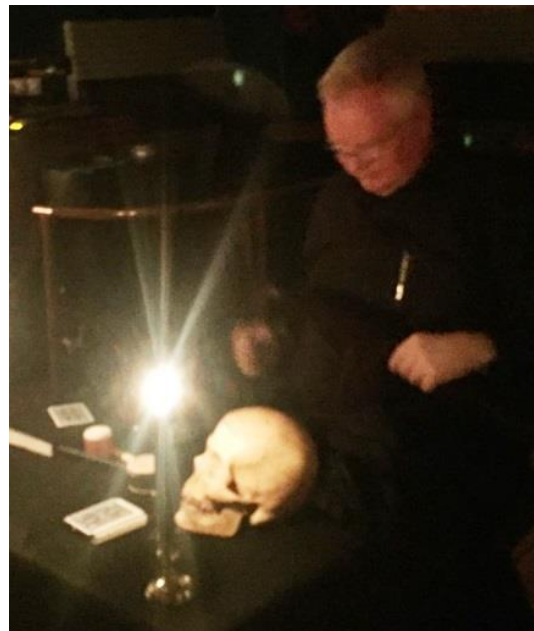
Det var en av de bästa trollerievent vi haft i Magiska Bröderna. Vi var 26 personer som fick njuta på Camarillo.

Kvällen började med en procession där Robert Söderblom och styrelsen sökte kontakt med de ockulta makterna. Scenmästaren Per Eklund lät sedan Robert och Dag Lofalk visa vilka fördolda krafter de hade.

Robert Söderblom

Entrickstävlingen var en mycket kvalificerad tävling med sju deltagare. Robert hade ett bissart trick. Dödens kort

Dag Lofalk

var det trettonde kortet och åskådarens trettonde kort var just det.

Mårten Rune gjorde ett eget konstruerat mentaltrick. Bra effekt men lite svårt att följa i alla turer, där först tre åskådare får gissa på om Mårten håller ett silver- eller ett kopparmynt i handen. Gissningen görs tre gånger och Mårten väljer att fortsätta trolldomen för den person som gissat bäst. Denna åskådaren får sedan välja ett kort från en utspridd lek. Förutsägelsen visas där det står att åskådaren – som också är namngiven – har gissat rätt tre gånger och att hon valde klöver dam. Det var det som också hände. Kommer att bli en höjdare med tydligare presentation.

Matias Goldman hade en bisarr demonstration av en sked, som plötsligt inte fick vara med.

Snacka om grejer. Det har Stefan Haglund. Här med en antik klocka, som normalt angav rätt tidpunkt för vilken åskådare som helst.

Hans-Erik Claesson blev trea med tricket ”vatten i tidningen”. Sluteffekten var att vattnet förvandlades till blod och med en Hans-Erik med stora löständer.

Eric Havervall framförde en mycket bra teknisk utförd reprutin á la Flip. Eric avslutade med Rolf Isbergs variant av repet genom halsen.

Vinnare blev Ville Boman med closeup-tricket tvillingkortet.

Tintin blandade kortleken. Ville tog sedan ut två kort från leken. Utan att ändra ordningen på lekens kort gav sedan Ville ut korten ett och ett. Tintin fick säga stopp och då lades ett av Villes två kort uppvänt på det stoppade kortet. Proceduren upprepades med Villes andra kort.

Det visade sig att Villes kort hade stoppats på dessa korts tvillingkort. (Om Villes kort var hjärter kung så var det stoppade kortet

ruter kung). Alltså en chans på 1/2500 att det ska lyckas.

Villes framförande var mycket bra och pedagogiskt så att alla i publiken hängde med.

Juryn Ewy Boghammar, Katarina Millqvist, Crillo och Johnny McI tyckte att förstavalet var enkelt, i övrigt var det svårt.

Sen var det dags för Arkadia – Anders Sebring

Han var bra. Berättartekniken, trickutförandet och åskadarkontaktens samspelade till en helhet. Det var mycket skratt. Arkadia hade övat. 60 gånger hade föreställningen framfört på Liseberg.

Det handlade om alkemisten Arkadia Trismegistus som hade funnit lösningen på gåtan till De Visers Sten – det alkemiska mysteriet som ger dig såväl evigt liv som kontroll över elementen.

Här delade Arkadia med sig av kunskaper om alkemi, jord, vind, eld och vatten. Att dressera drakar har han ägnat många år åt att

förfina. Han visade på trolldrycker och andra magiska föremål.

Arkadia visade en utsökt förmåga att ta fram bra medhjälpare från publiken som förhöjde stämningen. Här har Wilhelm Boghammar kommit upp på scenen.

Text Crillo
Foto Per Eklund

[illegible]

5

med assistenten Devil och mentalism där platser, personer och föremål som publiken blott tänkt på återfinns nedskriva på ett papper som varit inneslutet i en låda under taket sedan föreställningens början. Men här finns så oerhört mycket mer! Föreställningen avslutas med flaggparaden, ett nummer man sällan ser idag, men som imponerar och känns inkluderande. För vad är vår värld idag, om inte människor som kan dela intresset för trollerikonsten trots olika bakgrund och förutsättningar.

Trolleri är ett universellt språk som alla kan tala. Detta sammanfattar

Laberos storhet, trollerikonster utförda av den ende trollerikonstnär alla svenskar faktiskt känner till. Publiken njuter av att få komma nära, få bli personliga, få bli vän med Joe Labero. Här finns en intimitet och vänlighet som ger showen värme. Här finns därför också en trollerikonst alla utför tillsammans och som alla lyckas med. Den kan du läsa om på annan plats i Tumtippen. När Labero nu passerar en plats nära dig – besök honom. Du kommer att känna dig riktigt välkommen!

Per Eklund

Scotch and soda

Scotch and soda är ett klassiskt mynttrick, med en mängd varianter. Förutom mynten som du ser nedan medföljer ett myntskal. Det möjliggör att du kan lägga två mynt i en åskådares hand. Åskådarens hand stängs, när den öppnas igen ligger bara ett mynt där. Det andra myntet har försvunnit. Det kvarvrande myntet kan undersökas.

Mårten Rune använde mynten och skalet i sitt mentaltrick "Mårtens mentaltrick", se sidan 19.

Steen Pegani erbjuder Magiska Brödernas medlemmar att köpa Scotch and soda för 265 dkr om du beställer det innan den 15 januari (www.pegani.dk)

Mynten är en penny- och en halfdollar.

Trolleri konst och kultur av Per Eklund

Per Eklund har skrivit en myclet trevlig och detaljerad bok om trolleriets konst och kultur och förklarar trolleriets historia och utveckling utifrån ett internationellt och inte minst svenskt perspektiv. Jag har bara hunnit med de första hundra sidorna och är imponerad av Pers historiska trollerikunskap och där sätta in trolleriet i dess samtid där trolleri vävs samman med dåtidens religiösa berättelser.

"Trolleri som konst och kultur visar att trollerikonstens kulturella påverkan genom historien varit minst lika betydelsefull som övriga konstarters och kulturyttringars, trots att den verkat utifrån andra förutsättningar och ofta betraktats med oblida ögon. "

Bokrelease 13 september 2016

Så här skrev Mattias Lönnebo (skönlitterär författare). *"Det unika med boken är greppet, att berätta trolleriets historia, skildra fascinerande människoöden och tidsepoker - allt detta med en kulturhistorisk blick. Det är vår civilisations historia han skildrar, genom*

gycklare och de stora teaterscenerna. Hur kulturer blandas och influerar varandra och bidrar till att något nytt uppstår. ... Visste ni ... att det klassiska tricket "bägarspelet" finns i olika varianter från Amerika och Europa till Egypten, Indien och Kina? Hur tricket utförs är beroende av tidsepok, religion och kultur.

Det finns också otaliga kopplingar mellan trolleri och övrig kultur: religion, teater, filmkonst, musik och litteratur. I kyrkospelen på medeltiden kunde man gärna använda påkostade illusioner för att skildra miraklerna i de bibliska berättelserna. Det var skådespel och trolleritricken gestaltade handlingen. En förlaga till dagens specialeffekter.

Trolleri som konst och kultur är således en mycket välskriven bok som kan intressera människor långt utanför den Magiska cirkelns innersta krets. Jag läste den med stor behållning.

Olov Wiström i Norrbotten Kuriren skrev *"... är en brett upplagd exposé över det mesta som har med illusionism att göra och dit hör regelrätt bedrägeri. Det kan gälla stöld av andras namn eller plagiat av succétricks. ... Per Eklund har gett oss en god inblick i trollerivärlden. Hans verk kan tjäna som uppslagsbok för den trolleriintresserade. Självt har jag vid något mycket skickligt utfört trick tänkt att det hela var en dröm som hade förirrat sig till ljusa dagen."*

Misdirection

Tom Stone skrev denna artikel 1993, som han publicerade i Tricks, Göteborgs Magiska Klubb, som han var mångårig redaktör för.

Tom var då 26 år. Imponerande skrivet av en så ung man.

Vi tackar Tom för hans tillåtelse att vi får publicera den i Tumtippen.

"I have a secret assistant ... Her name is Miss Direction"
John Ramsey

Tvärt emot vad man skulle kunna tro, handlar misdirection inte om att distrahera och avleda åskådarens uppmärksamhet. I stället handlar det om att kontrollera och leda åskådarens uppmärksamhet dit man vill ha den! En subtil, men ack så väsentlig skillnad.

Jobbar man enligt "distraherings"-metoden får man lätt något som man kan kalla "Visual noise", visuellt oljud. Åskådarna, som tröttnar på att inte veta vart de ska titta, koncentrerar sig i stället på att iakttä trollkarlens händer, för att försäkra sig om att han inte gör något "skumt". Denna örnfalksblick innebär att man misslyckats med att skapa den magiska atmosfär som är så väsentlig för en trollkarl.

Som trollkarl ska man jobba interaktivt med åskådarens perception, få dem att följa sina sociala instinkter och se på **dig** när du talar.

För att ge er en liten orientering i ämnet kommer jag beskriva några få av de mest konkreta teknikerna som trollkarlar kan

ansvända sig av för att kontrollera och leda publikens uppmärksamhet.

John Ramsay formulerade en av de viktigaste principerna inom trolleriet

*"Om du vill att publiken ska titta på något,
Titta på det själv.
Vill du att de ska se på dig,
Se på dem."*

Låter enklet, eller hur? Jag kan dock försäkra er om att det inte är lika lätt som det låter att instinktivt använda denna princip i allt man gör. Oftast tar det flera års intensiva studier att lära sig det, så det är endast några få av de bästa trollkarlarna i världen som använder sig av denna princip utan att tänka på det.

John Carney är en amerikansk trollkarl som har fundrat en hel del över ämnet "misdirection". I sin bok "Carneycopia" berättar han om sin erfarenheter inom området.

Misdirection: Förr trodde jag att det viktigaste i att utföra ett trick var den tekniska skickligheten, och att misdirection

bara var bra om man skulle råka klanta sig, som en slags liten ”försäkring”. Nu är jag istället övertygad om att motsatsen gäller ... Att avleda åskådarens kritiska öga är det mest viktiga. Den tekniska skickligheten, som trollkarlen ändå bör utveckla så långt det går, är den räddningsplanka man har **om** misdirectionen skulle misslyckas.

Oavsett med vilken perfektion man kan utföra ett hemligt grepp, ska trollkarlen aldrig ge näring till idén att utföra greppet utan misdirection. Även om greppet är ett ”osynligt” sådant, är det ändå en imitation och en imitation kan aldrig jämföras till 100% med den äkta varan, för i grund och botten är imitationen ändå baserat på en bluff. Eller som Erdnase skulle uttryckt det; ... ett grepp bör inte ens misstänkas, än mindre upptäckas. Den allra minsta provokation drar till sig nyfikenhet och väcker det kritiska ögat, och på så sätt förstör man illusionen av äkta magi.

Bakpalmering av kort, som de flesta manipulörerna framför, är som bäst en ihålig illusion. Den ”skyldiga” handen placeras i fokus, diverse svängningar och vridningar utförs för att dölja överflyttningarna av korten, och på så sätt anses det vara ”bevisat” att det är tomt på båda sidorna av handen. Detta är en grov underskattning av publikens intelligens. De vet att korten finns där, men de beundrar den skicklighet som krävs för att hålla dem gömda. Idealiskt, skulle de tro att korten inte fanns där, och inte ha någon ledtråd till metoden.

Lika missförstådd är den falska överföreningen av ett mynt från en hand till den andra, som används för att få en försvinningsseffekt. Ett stort antal ologiska rörelser inträffar i rörelsen, och när myntet visar sig vara borta från den ena handen skulle trollkarlen aldrig kunna drömma om att publiken kan misstänka den andra handen. Om ignorans vore lycksalighet, skulle många trollkarlar få sitt himmelrike på jorden.

Som tonåring var jag besatt av att lära mig allt jag kunde lägga händerna på. Jag hade hört talas om ett trick som gick under benämningen ”Cylinder and Coins”,

konstruerat av en person vid namn John Ramsay. Ryktet gjorde gällande att det var ett väldigt svårt trick, så jag tänkte att om jag kunde få en chans att lära mig det så skulle sedan inget kunna stå i min väg längre. Jag minns att när jag väl fick en chans att undersöka manuskriptet så drabbades jag av en känsla av besvikelse. Jag hade föreställt mig att det fanns någon ny revolutionerade, genial teknik eller något supersvårt grepp att besegra. Även om rutinen krävde en viss känslighet, fanns det inte något i den som var speciellt avskräckande. Den verkliga hemligheten, som jag snart upptäckte, var Ramsays subtila användning av misdirection. Till och med trollkarlar förde han bakom ljuset, inte så mycket på grund av hans fingerfärdighet, som med en blick och ett leende.

Dai Vernon berättade en anekdot som på ett bra sätt illustrerar ett exempel av Ramsays kraftiga misdirection. Ramsays rykte nådde USA, långt före han själv någonsin kom dit. Vernon frågade sin vän, Jean Hugard, exakt vad den här Ramsay-killen sysslade med som rättfärdigade hans ryktbarhet.

”Han får mynt att försvinna”, svarade Hugard. Vernon fortsatte. ”Men Jean, vilken slags metod använde han?” Hugard skakade på huvudet och svarade. ”De bara försvinner.” Vernon blev mer och mer otålig. ”Du kan berätta det för mig. Jag är trollkarl. Sleevar han mynten, lappar han dem, använder han en pull?” Hugard gav Vernon en lång intensiv blick och sen sa han med eftertryck. ”Han håller upp myntet **och det smälter bort i luften.**”

Med tanke på att nyckeln till hela tricket var en falsk överföring från den ena handen till den andra – något som varje trollkarl och skolpojke känner till – så måste Ramsay haft någonting annat, något exceptionellt, för att kunna göra ett sådant intryck på en sån mångkunnig man som Jean Hugard. Detta någonting var en tillämpad förståelse av den mänskliga naturen, tillsammans med en precisionstiming. Det var misdirection.

När Ramsay korrekturläste originalmanuskriptet till ”The Cylinder and Coins”, skriven av Viktor Farelli, tyckte han att de mest viktiga elementen i beskrivningen hade blivit borttagna. Ramsay klagade, ”Du har

glömt att skriva **Se på publiken.**” Farwelli hävdade att den punkten var oviktig, så länge alla fingerpositioner och grepp var korrekt beskrivna. Men Ramsay insisterade, ”Det är den mest viktiga punkten! Skriv det med stora bokstäver, **SE PÅ PUBLIKEN.**”

Ingen inlärn timer av trolleri är komplett utan de principer som Ramsay postulerade. Grundteoremet är: **Om du vill att publiken ska titta på något, titta på det själv. Vill du att de ska se på dig, se på dem.** Dessa idéer är mer komplexa än vad man tror vid första anblicken.

Ramsay förklarar att man inte kan avleda en åskådares uppmärksamhet, om man inte först fokuserar den. Genom att själv titta på och dra uppmärksamhet till något, får man kontroll över var åskådarna har sin blickpunkt. Man skiftar sedan fokus sekunden innan man gör det hemliga greppet, genom **att titta rakt i ansiktet på dem.** Om man först lyckats få kontroll över åskådarnas uppmärksamhet, så är skillnaden av blickpunkten ytterst svårt att motstå.

Det finns en viss del mental misdirection, som utspelar sig på en mer subtil nivå. Att förflyta ett föremål från en hand till den andra är en ganska trivial händelse, som bör betraktas som om det sker av en tillfällighet, och enbart registreras i den mentala periferin. Det är här som de så kallade ”retention of vision”-försvinningarna misslyckas. Genom att framföra dem placerar man en hemlig rörelse i fokus, och drar uppmärksamheten till något som borde tas för givet. Ett grepp ska inte dra åt sig någon onödig uppmärksamhet. Skulle en sådan här vanligtvis oskyldig händelse bli framlyft av trollkarlens felplacerade betoning, så bevaras ett intryck av detta i åskådares minne. Denna minnesbild kan sedan åskådaren återkalla när han vill, så när han rannsakar sitt minne efter ledtrådar, kommer lösningen inte att vara långt borta. Som bäst kommer effekten bortförklaras med ett: ”Trollkarlen snärtade bort myntet på nåt sätt, men det är himla skickligt gjort ...” Eller dramatiskt uttryckt, om vajrarna som får Peter Pan att flyga glittrar i ljuset, så håller inte åskådarna tillbaka sina tvivel längre. Deras ”suspension of disbelief” är störd.

Det mänskliga ögat attraheras av rörelser. Inget mystiskt med det. Men, ögat kan bara fokusera på en rörelse i taget. Detta faktum insåg Tony Slydini, som var den förste att formulera principerna ”Coordination of Action” och ”Priority of Movements”.

Coordination of Action

En handling (sekundär) kan passera obemärkt, överskuggat av en annan handling (primär) under förutsättning att **båda handlingarna startar och stannar exakt samtidigt.** Övriga faktorer i denna princip ligger i valet av primär och sekundär handling.

Priority of Movement

- En hand som rör sig framåt, uppmärksammas mer än en som rör sig bakåt.
- En hand som höjs, uppmärksammas mer än en som sänks.
- En aktiv handling, uppmärksammas mer än en passiv.
- En handling som hanteras som viktig och väsentlig, uppmärksammas mer än en handling som görs automatiskt i förbifarten.

Time-Misdirection

Det är inte speciellt bra att utföra en effekt, sekunden efter man gjort det hemliga greppet som åstadkom det hela. Därför försöker man oftast få så mycket tid som möjligt mellan **metod** (det hemliga) och **effekt** (det åskådaren ser).

Exempel: När Uri Geller nonchalant leker med en sked, böjer den i förbifarten och gömmer den halvvägs under en servett ... Fem minuter senare, när alla glömt att han varit i närheten av skeden, drar han uppmärksamheten till den och ännu ett mirakel har skett!

Jamming

Detta är en princip som är formulerad av Juan Tamariz, Jamming är egentligen en radioterm som beskriver störningen av radiosändningar, genom att signaler sänds ovanpå ursprungssignalen.

Som trollkarl kan man göra samma sak. Genom att ge hjärnan information den inte behöver, kan den inte klart motta den information den strävar efter att få.

Exempel: Mitt i ett korttrick börjar man hålla den ena handen lite krampaktigt, vilket hos publiken skapar misstanken att man har ett kort gömt i handen. Egentligen använder man sig av en helt annan metod. Denna metod går obemärkt förbi, eftersom publiken är fullt upptagna med att analysera den falska informationen. Med hjälp av Jamming-tekniken rycks mattan bort under deras fötter, när handen senare visas tom. De har då kommit för långt in på fel väg för att kunna gå tillbaka och analysera vad som egentligen hänt.

Verbal misdirection

Det är djupt inpräglad i en människas sociala beteende att hon ska se den hon talar med i ansiktet. Trollkarlar har många tidstestade metoder för att få en åskådare att se oss i ansiktet, istället för att se på våra händer. Några få exempel.

Meningsfulla frågor: Det är väldigt svårt för en åskådare att svara på en fråga, utan att se frågeställaren i ögonen. Exempel: "Vad heter du? Kommer du ihåg kortet?"

Namn: Det är nästan helt omöjligt att låta bli att titta, när någon nämner oss vid namn. Exempel: "Peter, var det något fuffens med kortleken?"

Resumé-tekniker

Strax före, eller direkt efter en effekt, ger man en resumé över vad som har hänt. Under denna resumé blandar man ihop alla fakta med lögn och halvsanningar. Används ofta ihop med Jamming och Time-misdirection.

Exempel: En åskådare vid namn Peter har fått blanda en kortlek. Utan att påpeka det, sträcker du fram handen för att få tillbaka kortleken. Direkt glimsar du toppkortet, i skydd av frågan "Peter, är du nöjd med din

blandning?" Lämna tillbaka leken, utan att kommentera det. Ta några steg bakåt. Börja tala grundligt och väl om tankeöverföring (*tidsmisdirection*).

Nu startar du resumén. "Du har fått blanda leken själv, eller hur?. Inte vid något tillfälle har jag varit i närheten av kortleken, eller hur! (*lögn*) .. Jag har stått här borta hela tiden! (*lögn*) .. OK! Ta det översta kortet och se på det, men håll för baksidan, annars tror folk att det är märkta kort (*jamming*). Tänk intensivt på kortet."

Efter vederbörlig dramatik avslöjar du vilket det tänkta kortet är. I överraskningen över effekten spikar du in ett par lögn till. Exempel: "Det fungerade!!? Fantastiskt! Och du kunde tänkt på vilket kort som helst.

Med hjälp av de tekniker jag beskrivit här, och många andra, leds åskådarens analytiska ansträngningar in på ett sidospår, till långt efter bedrägeriet har skett. Det glapp i informationen som uppstår, gör att åskådarens hjärnor ovetandes räknar med en ofullständig ekvation, vilket leder till en felaktig utvärdering av verkligheten. Resultat: **MAGI!**

Den mänskliga hjärnan är ett mönstersökande organ. Data övervägs, värderas eller förkastas, beroende på hur väl de passar in i det mönster hjärnan bestämt sig för.

Trollkarlens hemliga rörelser ska helst inte bedömas viktiga nog att tagas med i beräkningarna. Korrekt utfört, ska greppen inte kommas ihåg, inte heller ska publiken registrera det faktum att de, då och då, tittar bort från dina händer.

I hjärtat av varje illusion finns det antaganden, gjorda utifrån våra referensramar. Välkända rörelser, mönster och erfarenheter fyller igen hålen i våra observationer, täcker över motsägelserna.

De har fortfarande rätt i sitt antagande att två plus två är fyra, men deras data är ofullständiga. För bakom rökridåerna döljer sig en trea, en sju och kanske en tolv.

CMR - Contact mind reading

I "Jag och mitt trick" (workshoparna som Rolf Isberg och Crillo höll hösten 2016) studerade Dag Lofalk DVD:er om CMR, en metod där man ska läsa en persons tankar genom att läsa personens muskelrörelser. Under en workshop fick vi också under Dags ledning prova på denna metod. Här utvecklar Dag vad CMR innebär.

En översiktlig introduktion

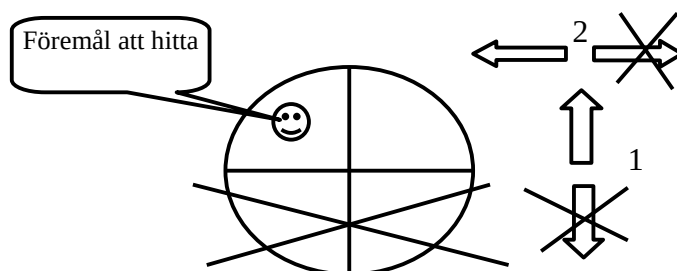
CMR (Contact mind reading) eller fysisk tankeläsning har funnits under lång tid. Anledningen till att det inte är så vanligt bland artister i dag är enligt min mening behovet att praktiskt prova på hanteringen för att bli bra. Tekniken är egentligen inte svår i sig själv men det kräver en hel del praktisk övning med ett objekt för att förstå hur det känns. Något som kräver kontakt och övning med olika personer för att förstå hur de omedvetna signalerna känns.

Grundprinciper

Fysisk tankeläsning kräver som regel kontakt för att fungera och även

koncentrerad uppmärksamhet för att känna av de olika omedvetna signaler som kommer från försökspersonen. Tydlig instruktion till mediet (den person man arbetar med) är viktig. Man behöver se till att mediet koncentrerar sig på en sak i taget för att känna av de signalerna.

Man börjar alltså med en övergripande generell riktning som sedan delas in i mindre och mindre steg. Det innebär att man behöver be mediet koncentrera sig på en bestämd riktning, vänster/höger, upp/ner, etc innan mediet tänker på den bestämda platsen eller föremålet som trollkarlen skall ange.

Det är alltså viktigt hur man styr mediet, dvs instruerar mediet om hur det skall tänka och vad det skall koncentrera sig på vid varje tillfälle i processen. Instruera mediet - "Håll fokus på föremålet men koncentrera dig på vilket håll som är det rätta" "Om jag rör mig åt fel håll tänk starkt "FEL HÅLL", rör jag mig åt rätt håll tänk

starkt "RÄTT HÅLL" etc.

Några enkla övningar

Hitta ett föremål på ett bord

Lägg ut fem föremål på ett bord och låt mediet tänka på ett av föremålen.

Fatta mediets handlov och för mediets hand över bordet i enlighet med de nämnda principerna. Alltså upp/ner, höger/vänster, etc. Försök att känna av mediets styvhet respektive följsamhet i armen när du för den åt olika håll enligt grundprinciperna. Var, åt vilket håll känns motståndet mest eller åt vilket håll känns det lättast att föra armen. Prova att röra armen långsammare eller fortare och känn av om det blir någon skillnad åt olika håll. Återigen glöm ej att dela upp processen i olika mindre delar/steg där varje steg leder dig närmare det troliga föremålet. Tänk även på att instruera mediet att tänka ett steg i taget.

Hitta ett kort i en kortlek

Låt mediet tänka på ett kort i en kortlek. Sprid ut leken på bordet så alla korten syns. För mediets hand över korten enligt principerna ovan (fram och tillbaka över den utspridda leken). När du märker fokus på en viss del av leken, ta bort korten på varje sida av området och sprid ut de kvarvarande

korten med större mellanrum. Fortsätt så tills det bara är ett fåtal kort kvar. Sprid ut dessa över bordet och avsluta som i övningen ovan.

Ytterligare erfarenhet efter några praktiska övningar på kryssningen och olika träffar.

Svårigheten vid övning av det praktiska utförandet är att förstå och tolka mediet/försökspersonens omedvetna signaler. Signalerna är en typ av IMR (Ideomotor Respons) där försökspersonen (FP) omedvetet ger ifrån sig olika signaler. Det kan röra sig om ett lätt motstånd eller brist på motstånd när man förflyttar eller påverkar en kroppsdel (oftast arm eller hand) hos personen.

Signalerna kan variera hos olika personer och hos vissa känns som ett motstånd hos andra som en brist på detsamma. Ett sätt att öva och lära sig att känna igen omedvetna signaler är att använda en kortlek där en FP har valt ett kort som man antingen forcerat eller känner till på annat sätt (ex. nyckelkort).

Om man sedan sprider ut leken och ber FP att koncentrera sig på sitt kort samtidigt som man håller i och för FP hand/arm över korten kan man känna skillnader i det motstånd som hand/arm gör när man för den över det valda kortet till skillnad mot andra delar av leken. Viktigt att sprida leken så alla kort syns.

Eftersom man själv känner till kortet märker man vilken typ av respons man får när man för FP hand över kortets plats. För att få en noggrannare bestämning av signalerna kan man ta bort de kort som ligger till höger och

vänster om det valda så man bara får ett fåtal kort kvar. De kan man sprida ut mer och prova igen samtidigt som man ger akt på hur FP reagerar när handen förs över det valda kortet

Kända trollkarlar

Vilka är de egentliga namnen på de kända trollkarlarna. Skicka in ditt svar till crillo.cl@gmail.com senast den 15 januari. Vinnaren får en DVD med James Swahn. Tack Dag Lofalk för idén med denna tävling.

	Artistnamn		Födelsenamn
1	Arkadia	a	Abraham Pieter Adrianus Bongers
2	Carbonita	b	Anders Sebring
3	Christer El Rico	c	Björn Lönnqvist
4	Conny Ray	d	Christer Gustavsson
5	Dai Vernon	e	Christer Nilsson
6	Dante	f	David Frederick Wingfield Verner
7	Ed Marlo	g	Edward Malkowski
8	El Duco	h	Erik Johnny Scheel Lindholm
9	Florentine	i	Harry A. Jansen
10	Fred Kaps	j	John Gerard Rodney Boyce
11	Jean Hugard	k	John Ramsay
12	Joe Labero	l	Kerstin Hillenius
13	John Houdi	m	Lars Bengt Roland Johansson
14	John Ramsay	n	Philip Goldstein
15	Johnny Lonn	o	Quintino Marucci
16	Max Maven	p	Thomas Bengtsson
17	Si Stebbins	q	Thorbjörn Holmqvist
18	Tim Star	r	Tomas Andersson
19	Tom Stone	s	Torsten Engström
20	Tony Slydini	t	William Coffrin

Tvillingkorten

Det här var tricket som Ville Boman vann första priset med på höstmötet den 20 november. Detta close-up trick gick hem inför 25 personer med Villes tydliga presentation.

En åskådare blandar en kortlek. Trolkarlen tar kortleken och tar ut två kort från leken. Här antar vi att korten är hjärter tre och klöver knekt. Korten läggs med baksidorna upp på bordet, så att valörerna är synliga.

Trollkarlen säger till en åskådare att säga stopp precis när åskådaren vill när trollkarlen ger ut korten ett och ett i en hög utan att titta på kortens baksidor. Trollkarlen lägger hjärter tre på det stoppade kortet, så att hjärter tre är vänt uppåt. Därefter lägger trollkarlen den återstående leken på korthögen på bordet.

Trollkarlen tar leken igen och delar återigen ut korten ett och ett i en hög på bordet. Åskådaren får återigen säga stopp när han vill. När åskådaren säger stopp lägger trollkarlen klöver knekt på detta kort. Den återstående leken läggs på korthögen.

Trollkarlen sprider sedan korleken på bordet. Två synliga kort visas förstas, nämligen hjärter tre och klöver knekt.

Trollkarlen tar hjärter tre och det närliggande kortet, som är nedvänt. Det visar sig att kortet också är en röd trea, nämligen ruter tre – ett tvillingkort.

Trollkarlen konstaterar att det fanns en chans på 1 på 51 att tvillingen skulle finna sin tvilling. Det är knappt en chans på 2 procent. Men här hände det.

Trollkarlen tar sedan klöver knekt och det närliggande kortet. Han konstaterar att om det också ska vara ett tvillingkort, så är chansen till det 0,04 procent. Det skulle vara ett mirakel om det är ett tvillingkort. Trollkarlen vänder på kortet som visar sig vara spader knekt.

Utförande

En åskådare blandar leken som du tar emot. Ta leken med bildsidorna mot dig. Säg att du ska ta fram dina två favoritkort. Lägg märke till lekens översta och understa kort. I exemplet ovan är ruter tre det understa kortet och spader knekt det översta. Gå igenom leken och ta ut dessa korts tvillingar alltså hjärter tre och klöver knekt. Lägg dessa kort synligt på bordet. Nu är setupen gjord.

Ta leken och be att åskådaren att säga stopp när du lägger korten ett och ett i en hög på bordet. När åskådaren säger stopp lägger du hjärter tre med bildsidan uppåt överst på korthögen på bordet. De kvarvarande korten – underst i denna hög ligger ruter tre - lägger du på korthögen på bordet. Ruter tre ligger nu precis ovan hjärter tre.

Tumtippen

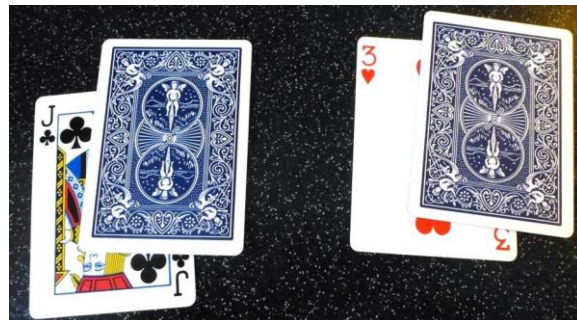
Ta upp leken. Underst i leken ligger spader knekt. Gör på samma sätt som ovan och då åskådaren stoppar lägger du klöver knekt med framsidan uppåt på korthögen som ligger på bordet. De kvarvarande korten där spader knekt ligger underst lägger du på högen på bordet. Spader knekt kommer då ovan klöver knekt.

Sprid ut kortleken med baksidorna nedåt. Hjärter tre och klöver knekt blir då synliga.

Ta hjärter tre och kortet till höger om det och lägg dem framför de sprida korten. Gör detsamma med klöver knekt och kortet till höger om det. Lägg dessa bredvid de två andra korten.

För ihop de sprida korten och lägg dem åt sidan.

Hittills har åskådarna ingen aning om vad som ska hända. "Säg jag valde hjärter tre, som är ett av mina favoritkort. Skulle det inte vara trolleri om kortet som du stoppade på är den andra röda trean. Det är en chans på 2 procent. Så det är en minimal chans."

Vänd på det nedvända kortet ovanför hjärter tre och visa ruter tre.

Konstatera. "Det kan förstås vara tur, men om kortet bredvid klöver knekt också är ett tvillingkort, alltså spader knekt. Då kan vi vara övertygade om att vi varit med om ett mirakel. Chansen till att du stoppat på spader knekt är mindre än 0,04 procent."

Vänd på det nedvända kortet och visa spader knekt.

Kommentar

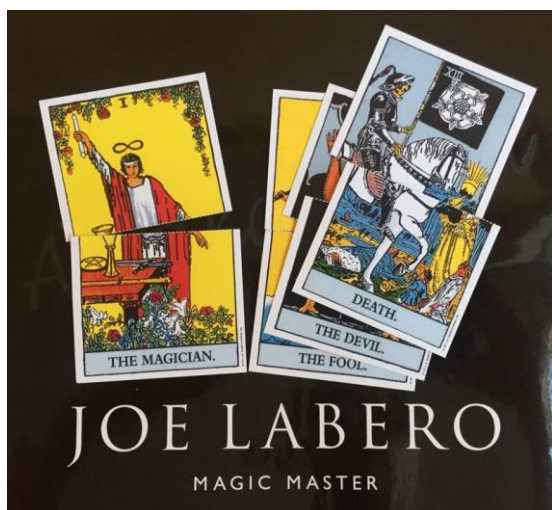
Detta fantastiska korttrick presenterades av Karl Fulves 1984 i "More self-working card tricks". Fulves låter i sin presentation åskådaren utföra hela rutinen frånsett momentet där trollkarlen tar fram de två nyckelkortet och lägger på bordet.

Jag håller på den här presentation dels därför att jag ger färre instruktioner. Flera instruktioner ökar risken för att något missuppfattas, som att åskådaren kan ta fel kort. Dels att om åskådaren utför hela rutinen, så kan det lättare leda tankarna till att kortleken var preparerad. När trollkarlen utför rutinen finns alltid en misstanke hos åskådaren att trollkarlen gjorde något "magsikt".

Älskar, älskar inte

Per Eklund berättade för mig att Joe Labero i sin föreställning Magic World på Vasateatern framförde ett trick som påminner om följande trick – Älskar, älskar inte.

Tricket som Labero gjorde var att alla åskådare fick ett kuvert med fyra tarokort. Under föreställningen fick åskådarna öppna kuvertet och ta ut korten. Korten revs sönder i två delar, och delades ut på liknade sätt som i beskrivningen nedan, med undantaget att korten inte blandades innan de revs itu. Slueffekten blev att alla åskådarna valde samma kortdelar och det som återstod var delarna i kortet "The Magician".

Beskrivningen ovan verkar säkert förbryllande. Vad var det som gjordes?

Här är min variant, som jag kallar "Älskar, älskar inte". Den bygger på Woody Aragóns trick "Your other half" i boken "Woody Aragón - A Book in English" (2011).

När du läst beskrivningen så hoppas jag du fått ett trick du tycker om.

Alla har vi väl provat på att spå kärleken i en prästkrage. Älskar, älskar inte...och när sista bladet på blomman är kvar vet du svaret.

Här är ett korttrick som bygger på denna ramsa. Trollkarlen ger en eller flera åskådare fyra kort vardera. Självtar han fyra kort för att visa att åskådarna ska göra som han.

Han börjar med att blanda korten och sedan river han sönder dem. Några kort läggs från toppen ner i packen. Ett kort läggs som älsklingskort på bordet och ett glas ställs över.

Trollkarlen frågar om åskådarna känner igen ramsan Älskar, älskar inte där man tar bort bladen från en blomma vanligen en prästkrage. Det känner åskådarna till.

Trollkarlen ber åskådarna ta det översta halva kortet och säga Älska och lägga det underst i packen. Nästa kort . det nu översta – säger man Älskar inte och lägger bort kortet på bordet.

Sedan nästa kort som man säger Älskar och lägger underst i packen och så vidare. När ett kort återstår är ordningen också att säga Älska.

Trollkarlen säger att jämföra detta kort med Älsklingskortet som man lagt

Tumtippen

under glaset. Det visar sig att korten passar ihop.

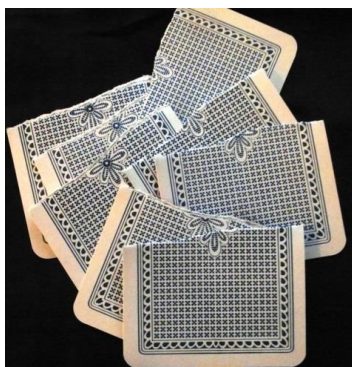
Utförande

Tricket är självverkande.

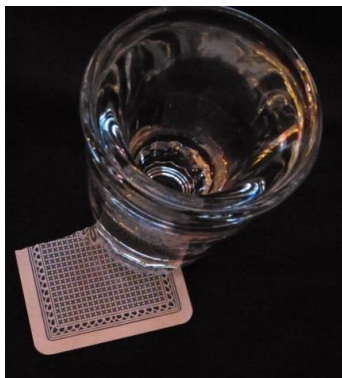
Fyra kort rivs sönder. Viktigt att korthalvorna inte blandas när de rivs sönder. Demonstrera och riv sönder alla fyra korten på en gång. Lägg ena packen över den andra, spelar ingen roll vilken.

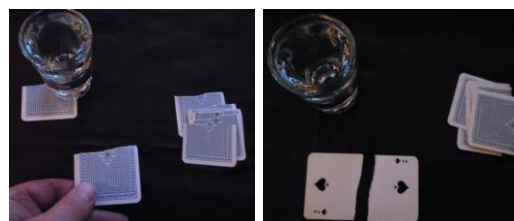
Säg till åskådaren att ta de tre översta korten och blanda in korten i mitten av packen. Kortet får inte läggas överst eller underst.

Ta sedan det översta kortet och lägg det som ett älsklingskort under ett glas. Anledningen till att jag lägger det under ett glas är att det förhindrar att det byts mot något annat kort.

Sen är bara att förklara principen med Älskar, Älskar inte. Ta det översta kortet och lägg det underst samtidigt som du säger Älskar. Nästa kort lägger du bort och säger Älskar inte. Och du fortsätter. Det sista kortet vid älskar passar med älsklingskortet på bordet.

Presentation

Jag brukar börja presentationen med de fyra korten och säga att det är skillnad mellan att blanda kort och att kupera kort. Jag går igenom tydligt innebörden och åskådarna brukar vara delaktiga.

När korten sedan rivits sönder, säger jag att vi ska blanda in de tre översta korten i mitten av korthögen. För de flesta är det inga problem, utan korten hamnar där de ska hamna.

Säg sen. "Oj, jag glömde att ta fram ett älsklingskort." Ta det nu översta kortet och lägg det under ett glas.

Kommentar

Om flera personer är med och ska riva kort är det lätt att någon kommer av sig och vill att du ska repetera. Mitt råd är att du inte tappar tempo utan säger till åskådaren att du återkommer. Blir det paus är risken står att flera åskådare blanda sina kort på eget vis.

Mårtens mentaltrick

Mårten Rune gjorde ett mycket bra mentaltrick på Magiska Brödernas höstmöte. Nedan följer Mårtens trick med några korrigeringar.

Effekt

Trollkarlen tar fram två åskådare på scenen. Han har gjort en förutsägelse som nu ligger på bordet.

Han säger sedan att vill testa vilken av två personerna som har den största mentala förmågan.

Trollkarlen visar två mynt, en engelsk penny och en halvdollar.

Han tar mynten bakom ryggen och för sedan fram ena handen och frågar vilket mynt tror ni jag har i handen.

Detta upprepas två gånger till.

En av åskådarna har gissat rätt tre gånger. Trollkarlen konstaterar att den personen har den mentala förmågan.

Trollkarlen tar sedan fram en kortlek och sprider korten över bordet.

Åskådaren med den mentala förmågan får välja ett kort, som visas för publiken.

Trollkarlen öppnar sedan sin förutsägelse. Där står åskådarens namn och att hon/han gissade rätt tre gånger och att hon/han valde RUTER KNEKT.

Presentation

För att göra tricket använder Mårten mynttricket Scotch and Soda, som du kan köpa till specialpris av Pegani se sid 6 och en kortlek med samma kort (här ruter knekt). Pennymyntet är ett riktigt mynt. Halvdollarmyntet har ett skal om sig, där skalet är baksidan av

en halvdollar. Myntdelen med halvdollarn har en pennys framsida på andra sidan.

Innan tricket utförs skriver du en förutsägelse där en åskådare namn (till exempel Tintin) skrivs och att hon valde rätt alla tre gånger och att hon sedan valde kortet ruter knekt.

Ta fram två åskådare där en är Tintin. Förklara att du vill välja en åskådare som har en mental kraft.

Lägg först din förutsägelse på bordet.

Visa två mynt med skalet om halvdollarn som läggs i höger hand. För båda händerna bakom ryggen. Låt skalet och pennyn ligga kvar i höger hand. Med vänster hand tar du dubbelmyntet och håller det i handloven. Var medveten om vilken sida som ligger överst. Stäng handen och visa den för åskådarna.

Åskådarna får sedan gissa vilket mynt som du har i handen. Nu bestämmer du vilken sida av myntet som ska visas beroende på hur du öppnar handen. Det är lite svårt att beskriva i text men det ger sig när du provar. Myntsidan som visas är förstas Tintins val.

Tintin får tre rätt, som sedan får välja ett kort. Naturligtvis kan du lika bra forcera ett kort.

Därefter återger du vad som har hänt och slutligen tar du fram till förutsägelse.

Idéen till myntrutin fick Mårten från ett seminarium med Ted Karmilovich.